

28.10.2022/SR

Runo

Tervehdys rauhanryhmäläiset ja muut asianosaiset !

Synkkenevän maailmantilanteen keskellä olen viime aikoina lueskellut runoja, mm. Paavo Haavikon esikoisrunokokoelmaa ”Puut, kaikki heidän vihreytensä” (Otava 1966). Mainitussa kokoelmassa pistää silmään eräs runo, joka tuntuu osuvan nykyisille maailmanpäättäjille kuin nyrkki silmään. Runoilija kirjoitti tuon runonsa ilmeisesti Kuuban kriisin jännittyneessä ilmapiirissä, mutta hyvä runo on tavallaan ikuinen siinä mielessä, että se putkahtaa puhuttelevana esiin kulloinkin uudessa tilanteessa.

Kopioin tähän tuon Haavikon runon:

” Nyt suurvaltojen avuttomuus on niin suuri/
että niitten ainoa uhkaus on kaksoisitsemurha,/
loistavasti lavastettu/
kuin kahden rakastavaisen joille elämä on liian
hidasta ja julmaa,/
Romeo ja Julia,/
ja meidän on kuunneltava/
keskenkasvuisten puhetta aamusta iltaan.”

Että sillai!

Likaisen pommin varjossa

SR